

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 291/2016
10.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у спору тужиље С.Б. из Б. против тужених Р.и.с. ДОО Б., Ж.М. из Б. и Т.Ј. из Б., чији је заједнички пуномоћник Г.Ђ., адвокат из Б., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 21/2015 од 21.10.2015. године, у седници већа одржаној 10.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 21/2015 од 21.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 321/2013 од 18.08.2015. године ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужени обавезу да јој солидарно плату на име накнаде нематеријалне штете због повреде угледа и части износ од 5.000.000,00 динара са припадајућом каматом почев од 18.02.2015. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженима на име трошкова парничног поступка исплати 180.750,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом ГжЗ 21/2015 од 21.10.2015. године преиначио првостепену пресуду тако што је обавезао тужене да тужиљи солидарно исплати на име накнаде нематеријалне штете због повреде угледа и части износ од 100.000,00 динара са припадајућом каматом почев од 18.02.2015. године, као и да на име трошкова парничног поступка исплати 96.800,00 динара, док је тужбени захтев тужиље преко досуђеног износа од 100.000,00 динара са каматом а до траженог износа од 5.000.000,00 динара са припадајућом каматом одбио као неоснован. Одбијен је као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правснажне другостепене пресуде тужени су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Испитујући пре свега благовременост изјављене ревизије у смислу члана 410. став 1. ЗПП и члана 413. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/2011) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није благовремена, јер је изјављена после истека рока за њено подношење.

Према Закону о јавном информисању („Службени гласник РС“ бр. 43/2013 ... 41/2011) одредбом члана 89. став 6. прописано је да се ревизија изјављује у року од 15 дана од дана достављања другостепене пресуде.

Одредбом члана 410. став 1. ЗПП прописано је да неблаговремену, непотпуну и недозвољену ревизију одбациће решењем првостепени суд без одржавања рочишта.

Одредбом члана 413. ЗПП прописано је да ће неблаговремену, непотпуну и недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем ако то у границама својих овлашћења (члан 410.) није учинио првостепени суд.

У конкретном случају, побијана другостепена пресуда достављена је пуномоћнику тужених Г.Ђ. адвокату из Б. дана 09.12.2015. године. Последњи дан рока од 15 дана у смислу члана 89. став 6. Закона о јавном информисању („Службени гласник РС“ бр. 43/2013 ... 42/2011) истекао је дана 24.12.2015. године (четвртак).

Како је ревизија поднета 31.12.2015. године, после истека законског рока за изјављивање ревизије, то иста није благовремена.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић,с.р.**